

Zofia Woźnicka

Stawy, pow. Jędrzejów

Informator Archeologiczny : badania 5, 225-226

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tego w 1968 r. na dziedzińcu zamkowym w Szczecinie. Nieswycie bogate nasycenie warstw wczesnośredniowiecznych materiałem kulturowym, głównie ceramiką /27 tys. ułamków/, bogatym zestawem przedmiotów żelaznych /300 sztuk/, ozdobami / paciorki szklane i kablęcoski skroniowe/ oraz skupiskiem monet /8 szt./ pośrednio wskazują na rzemieślniczo-handlowy charakter podgrodzia.

Pierwszy sezon badań zakończono średnio na głębokości 2 m, poniżej, jak stwierdzono, w wyniku kontrolnych wierceń należy oczekiwać dobrze zachowanych konstrukcji drewnianych zalegających w mierzwie przeciętnie do głębokości 4 m poniżej obecnego poziomu użytkowego.

STAWY, pow. Jędrzejów

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadziła mgr Zofia Woźnička.
Finansował Zakład Badań Polskiego Średniowiecza UW. Czwarty sezon badań. Grodzisko i osada wczesnośredniowieczna.

Przeprowadzono 2 wykopy na przedłużeniu ubiegłorecznych. Wykopem po osi NS przecięto południową część wnętrza grodu. Warstwy z okresu istnienia grodu obwarowanego trzema pierścieniami wałów i fos zostały prawdopodobnie zniszczone przez orkę. Nie ujawniono żadnych obiektów zabudowy wnętrza, które byłyby współczesne zespołowi materiału znalezionego w roku 1969 w III /wewnętrznej/ fosie grodu.

Warstwa przesiewana ma grubość od 40-80 cm i sięga niejednokrotnie do stropu calca. Pod nią odsłonięto następujące obiekty:

- 1/ dwupoziomą siemiankę ze starszym, wysokim paleniskiem z dużych kamieni, między którymi znaleziono 2 fragmenty szlaku żelaznej i z młodszym paleniskiem z drobnych kamieni. Na obu poziomach znaleziono dość podobny zespół ceramiczny: ceramika górą obtaczana i kilka fragmentów całkowicie obtaczanej, między innymi jedno całe naczynie górą obtaczane, które należy wiązać z młodszym poziomem użytkowania chaty, datowanym w przybliżeniu na wiek X lub początek XI;
- 2/ dwie jamy z niewielką ilością materiału, prawdopodobnie z tego samego okresu;
- 3/ dno wąskiej fosy przebiegającej na tym odcinku w kierunku NE - SW, szerokości 1,5-2 m. W przydatnej partii wypełniska fosy występuje materiał podobny, jak w omówionych wyżej obiektach. Warstwa zale-

gająca na dnie fosy jest jednak słabo zhumusowana i nie można wykazać możliwości, że nie pochodzi ona z okresu użytkowania fosy, lecz z rozsypu wału. Możliwe jest jednak, że mamy tu do czynienia ze śladami obwarowania starszej fosy grodu, poprzedzającego gród z trzema fosami datowanym na wiek XI/XIII. Z ewentualnym grodem I można by wiązać niektóre z odkrytych ziemianek i jam. Poprzedzałaby go osada otwarta z wieku IX. Wątpliwości te /ze względu na silne zniszczenie obiektu/ może rozstrzygnąć tylko kontynuowanie wykopu po osi NS i stwierdzenie przebiegu wałów i fos w południowej części grodu.

W wykopie po osi W-E uchwycono: 1/ zewnętrzną połowę fosy III wypełnioną gliną pochodzącą zapewne ze zniszczonego wału, niemal całkowicie jałową. Stwierdzono tu również, szersze niż na odcinku wschodnim, pogłębienie tej fosy, 2/ stek wewnątrz fosy II z identycznym wypełniskiem.

W wykopie po osi NS znalaziono ponad 30 zabytków wydzielonych, w tym noże, przęśliki i szydła, 2 groty strzał, 1 przypuszczalny fragment miecza, okładzina kościana z rylcem, 3 mierzdza krzemienne.

STOENICA-TEZYMORGI, pow. Piotrków patrz epoka brązu
Trybunalski

STRACHÓW, pow. Wrocław patrz neolit

SURAŻ, pow. Łapy Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilmon.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Białymstoku.
Drugi i ostatni sezon badań. Cementarzysko
wczesnośredniowieczne z grobami płaskimi.

Zbadano całą, zachowaną przestrzeń cmentarzyska odkrytego w roku 1970. Wynosiła ona ca 600 m. W toku tegorocznych prac odkryto 48 grobów w układzie rzędomym oraz kilkanaście skupisk kości z grobów zniszczonych. Ogółem liczba odkrytych grobów wynosi 58.

Zmarłych pogrzebano w prostokątnych jamach grobowych, usytuowanych dłuższą osią po linii wschód-zachód i na głębokości dzisiaj dochodzącej do 1,5 m. Dna jam grobowych niekiedy obstawiano niewielkimi kamieniami. W obu wypadkach były przykryte od góry dużymi kamieniami.